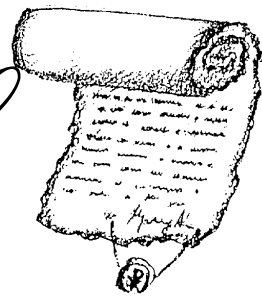

Hírlevél

A NAGYTÉTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

2023. október 5. Templomszentelés ünnepe

XXXI. évfolyam 2. szám

„Először vettem magamhoz Krisztus Testét és Vérért”

- mondták ezt május 14-én az elsőáldozó gyermekeink.

Borongós napra ébredtünk, de annak a 13 gyermeknek a reggele nem azért telt izgalommal, mert esett az eső, hanem mert végre elérkezett a nagy találkozás napja!

2021-ben kezdtük el a hittan foglalkozásokat, ezzel tértem vissza én is a lányaim mellől, pár év kihagyás után. Szerencsére a szülőkkel is jó kapcsolatot tudtam kialakítani, így közösen tudtuk a gyermekeket az Úr elé vinni. Sajnos mindig van a csoportokban olyan, aki csak ebben a két évben jár hittanra, aztán „eltűnik”, de bízom benne, hogy az a mag, amit elvetettünk, egyszer szárba szökken, s újra látjuk egymást a közösségünkben.

Miért is fontos ez a két év? Az első időben zajlik a kisközösségünk építése, egymás megismerése, hogy ne csak egy futószalag vége legyen az elsőáldozás, hanem tényleg érezzék, hogy a szívükbe költözik Jézus. Ilyen korban a gyónásra való felkészítés is több időt vesz igénybe, mert meg kell tanítani a gyermekeknek, hogy mik azok a rosszaságok, bűnök, amiket a szentgyónásukban letehetnek Isten elé. Ezzel együtt az izgalmat oldani, hogy minden, ami a bűnbocsánat szentsége körül történik, jó élmény legyen a gyermek számára, s így a továbbiakban „nélkülem” is merjenek gyónni. Ezért is vonjuk be sokszor Lajos atyát a készülébe, hogy őt is „személyesen” megismerjék a gyermekek.

A második évben pedig már konkrétan az elsőáldozásra készülünk.

Olyan jó látni, érezni mikor a gyermekek megértik a Titkot a saját kis szintjükön. Amikor már tiszta szívből várják a találkozást, s egyre izgatottabbak. Ilyenkor érzem, hogy munkám/munkánk gyümölcse beérni látszik, s újabb gyermekeket ajándékoztunk Krisztusnak! Ebben a legnagyobb része a Szentléleknek van, akit sokszor hívok segítségül a munkám során!

Bízom benne, hogy akik idén készülnek elsőáldozásra, ők is megérik majd ezt a nagy Titkot.

Németh Zsuzsi

A TARTALOMBÓL:

Állati jó tábor!	2. oldal
Olvassunk verset, mert érdemes!	3. oldal
Miért szervezzük, hogyan is alakult ki a KAT+ Esték programsorozat?	4. oldal
Botos Ferenc: A katedrális	4. oldal
Botos Ferenc: Várandós madonna	4. oldal
Keresztút járás Budafokon	5. oldal
Ferenc pápa üzenete a teremtett világ védelmé- nek szentelt hónap alkalmából (részlet)	5. oldal
Plébániai hittan.....	6. oldal
Krónika.....	6. oldal
Naptár.....	6. oldal

ÚTON VAGYOK

Visszagondolás az idej NEKTÁR táborra

Nagyvisnyón a Boróka táborban gyönyörű helyszínen, patak csobogással, napfényel körbevéve, a természet közelségében töltöttünk együtt szép napokat az idej egyházközségi táborunkban. Ha csak a számokat nézzük: VI. tábor, 3 nap 4 előadó, 45 résztvevő, kb. 360 megtett km oda-vissza.

Azért született ez a beszámoló, mert fontosnak tartjuk megosztani az élményeket azokkal is, akik nem lehettek ott velünk.

Csütörtökön két profi tréner az ICONS cégtől tartott nekünk foglalkozásokat. Először visszatekintettünk, majd a jövő felé fordulva mindenki leírhatta céljait, vágyait, esetleges vállalásait, és hogy hol látja magát egy vagy több év múlva az egyházközség életében.

Pénteken Janka Gábor görögkatolikus atya Kazincbarcikáról utazott el hozzánk, aki magával ragadó, színes, közvetlen előadói stílusban beszélt az úton levés témájáról. Tetszett, hogy nem szégyellte saját nehézségeit, kudarcait is őszintén megosztani velünk.

Szombaton Sajgó Szabolcs jezsuita atya tisztelt meg minket, azzal, hogy időt, fáradságot nem kímélve jött el hozzánk. Személy szerint nagy élmény volt őt ebben a kis közösségben hallgatni. Mély gondolatok, személyes élmények, az esetek felé fordulás volt előadásának központi témája.

Az előadások mellett természetesen voltak a közösségépítésnek más módjai is, a teljesség igénye nélkül íme néhány: volt focis csapatverseny, amely a végén közös focizásba csapott át, gyerekek, felnőttek együtt rúgták a bőrt, még a tűző nap sem zavart senkit. Vállalkozó szellemű kalandorok felmászta a hegy tetején lévő romhoz, a régebbi és a jelenlegi hittanosok együtt röpztek, volt közös reggeli torna, és persze az elmaradhatatlan randevűk sem hiányoztak. Szombat estére minden csapat előadással készült, melyhez előzetesen 10 szót kaptak, ezeket kötelező volt felhasználni. A mi csapatunk elvitte a többieket Bélával a gombgyárba ☺ A szombat este másik felében, a közös játékban a kreativitás kapott nagy hangsúlyt, de a feladatokban - a rengeteg kacagás mellett - elbűjtatva ott volt az egymásra figyelés is.

Közösséget építettek már a kisebbek is, kiket szüleiktől külön, változatos programok vártak, Pörge Rebeka és Gerő Katinka áldozatos munkájának köszönhetően. A lányok tették mindezt derűsen, mosolyogva, ezúton is köszönjük nekik.

Köszönjük Lajos atyának, hogy velünk volt, így mindennap lehetett szentmise a táborban. Köszönjük Kuzmich Borinak, Dominak, Dodónak, hogy a szentmisék, közös imák énekszóval gazdagodtak.

És a végén, de nem utolsósorban ne feledjük, hogy a tábor létrejöttéhez maroknyi lelkes ember munkája kellett. Ők voltak azok, akik sokszor a családjuktól vették el az időt, hogy ez a tábor idén is megvalósulhasson. Köszönjük! Nincsenek sokan, szükség van ezen a területen is tenni vágyó emberekre.

Németh Erzsébet

Állati jó tábor!

Idén napközis táborunk fő témájának az állatokat választottam. Segítségemre volt egy szuper kiadvány, Bibliai állatok címmel. Minden napra jutott két-két állat, amikről beszélgettünk, majd játszottunk, kézműveskedtünk is a napi témához kapcsolódóan.

Idén három fiatal segítőt is volt, Csenge, Rozi és Dani személyében, akikre nagyon büszke vagyok, mindenben számíthattam rájuk. Két külsős programunk is volt, egyik a Tropicarium, másik a Fővárosi Állat- és Növénykert meglátogatása. Köszönettel tartozom a Kuzmich testvéreknek, akik elkísértek bennünket mindkét helyre, hogy biztonságban tudhassunk minden kis táborlakót ☺

Idén is nagy lelkesedéssel érkeztek a gyermekek a táborba, ami engem is minden évben feltölt, mert a táborozók mosolya, öröme mindennél többet ér.

Napjaink reggelivel kezdődtek, amihez finomabbnál, finomabb házi lekvárokat, gyümölcsöket kaptunk. Délelőttiünk beszélgetéssel, csapatmunkákkal zajlottak.

Egyik kiemelkedő programunkat a Naphimnusz Teremtésvédelmi Egyesület két önkéntese biztosította. Játékosan körüljárták az erdei állatvilágot, a természet védelmét, majd két korcsoportra osztva folytatódott a foglalkozás. Kicsik játékkal, a nagyok pedig egy természetvédelem-lakópark beruházás vitájába keveredtek, természetesen a feladatot teljesítve ☺ A lelki ösvényen végig sétálva, pedig elgondolkodtató „feladatok” kaptak. A végén, a kisebbek saját társasjátékot készítettek, a nagyok pedig méhviaskendőt, amiben már másnap páran a szendvicüket hozták az állatkertbe.

Halas napunk is volt, délelőtt akváriumot készítettek a csapatok, délután pedig élőben figyeltük meg őket a Tropicariumban.

Legjobban a vizes játékokat várták a gyerekek, ami idén is felfrissítette a társaságot.

Jártunk a templomban is. Botos István már állandó vendégünk a táborban. Mikor kitaláltam a témát, azon gondolkodtam, hogy illeszthető be a templomlátogatás, mert nagyon szeretik a gyerekek, hogy szabadabban mozoghatnak, ami nagyon jó, így otthon érezhetik magukat az Isten házában is. Istvánnak rögtön jött az ötlet, a templomban is vannak állatok. Evangélisták mellett, a szószéken, a főoltár fölött... Minden állatot megtaláltunk, megbeszéltük a jelentéseiket, s egy TOTO-val zártuk a kedd délelőttöt.

Hiába a meleg, mi még jobban befűtöttünk a közösségi házba, amikor is, állatos süteményeket készítettek a csapatok, ehhez is nagyon illett a finom házi lekvár.

Ebédünket a Sekrestyés Étteremben fogyasztottuk el, immár harmadik éve, nagyon kedvesek velünk és megpróbálnak a gyerekek szája íze szerinti ételeket készíteni. Hetünk végén a gyerekek örömeire fagyival is megvendégelték bennünket.

Záró napunkon, ellátogattunk az állatkertbe, ahol ugyan nem jártuk körbe az egész kertet, de nagy élmény volt mindannyiunknak a közös kirándulás, amikor nem csak az állatokra figyeltek a gyerekek, hanem egymásra is, főleg a kisebbekre, hogy mindenki meglegyen, mindenki lásson. Az ebédünket itthon elkészítettük, jó volt látni, ahogy a nagyobbak magukénak érezték a feladatot, hogy segítsenek a náluk kisebbeknek.

Délután kicsit megkésve, és nagyon fáradtan visszaértünk a közösségi házba, majd egy óra múlva már kezdődött a záró szentmise. Aki szeretett volna, ministrálhatott, sokan álltak az oltár körül! Lajos atyának nagy köszönet a prédikációért, mert rövid volt, de nagyon lényegre törő, s az egész hetünket belevette, s útravalót is kaptunk, hogy mindenki vigye haza az élményeit, a másiktól kapott szeretetet, mert mindenki valamiben jó volt, s abból épültünk mi is és a társunk is.

Szentmise végén kaptak a táborozók két lapot, az egyik egy névre szóló oklevél volt, amire ráírtam, hogy a többiek miben találták Őt a legjobbnak, a másik pedig, amin mindenki írt a másiktól egy jó tulajdonságot, egy pozitív élményt, ami a táborban érte őket.

Elmondhatom, hogy a 2023-as napközis tábor is rengeteg élményt nyújtott gyermekeinknek s általuk nekem is! Értük megéri a befektetett munka, mert minden egyes együtt eltöltött napon ott volt Krisztus szeretete ☺

NZsuzsi

Ritkán járunk mezítláb, pedig néha olyan jó lenne. Ritkán járunk gyalog, pedig néha nagy szükségünk lenne rá.

Ritkán vesszük észre utunkban a köveket, pedig néha ez segítene abban, hogy ne botoljunk el.

Prohászka Ottokár verse a földre, egészen pontosan a kövekre irányítja figyelmünket. Ezeket az apró képződményeket ritkán szoktuk szeretni. Arról álmodni se merünk, hogy még hálások is lehetünk azért, hogy utunkba állnak.

Életünk térképét nem nagyon szoktuk kezünkbe venni, pedig néha nagy szükségünk lenne arra, hogy megnézzük jó irányba megyünk-e. Tudjuk-e még, hogy merre van a cél? A hegyek, dombok, tavak, folyók mind- mind azt

Olvassunk verset, mert érdeemes!

Prohászka Ottokár
Kő az úton

Gondolod, kerül életed útjába
Egyetlen gátló kő is hiába?

Lehet otromba, lehet kicsike,
hidd el, ahol van, ott kell lennie.

De nem azért, hogy visszatartsd téged,
s lohassza kedved, merészséged.

Jóságos kéz utadba azért tette,
Hogy te megállj mellette.

Nézd meg a követ, aztán kezdj el
Beszélni róla Isteneddel.

Őt kérdezd meg, milyen üzenetet
Küld ezzel az akadállyal neked.

S ha lelked az Istennel találkozott,
Utadba minden kő áldást hozott.

mutatják, hogy nagy jó mindaz, amit isten teremtett és kezünkbe átadott. Hol vagyunk mi ebben a történetben?

Isten élő kövekből, belőlünk szeretné fölépíteni szent templomát, a mennyei Jeruzsálemet. Mindent megteszek azért, hogy jó építőanyag legyek? Megtaláltam a helyemet? Ott vagyok, valóban? Ha igen, jól érzem magamat ott? Ha nem, keresem a helyemet?

Megannyi kérdés, amely nyitva áll. Próbáljunk meg a napokban magunkba nézni! Keressük meg szívünk mélyén lelkünk választát!

Boronkai Zsuzsanna

Miért szervezzük, hogyan is alakult ki a KAT+ Esték programsorozat?

Az elmúlt években a táborokban, az egyházközségi napokon, a fejlesztő beszélgetéseken gyakran felmerültek ilyen kérdések:

- „Annyira jó lenne, ha el tudnék rendszeresen jönni egy programra, ahol jól érzem magam!”
- „Hova tudnánk hívni érdeklődő embereket?”
- Hogyan tudnánk a hozzánk ilyen-olyan módon kötődő, de az egyházközségbe a gyakorlatban mégse betagozódó embereket megszólítani?
- Hogyan lehetne a helyi társadalmat, konkrétan a Nagytétnyben élőket megszólítani, a magunk közelébe vonzani?
- A fiatalok száma az egyházban Európában erőteljesen fogy. Mi hogyan tudnánk itt helyben vonzóvá válni a fiatalok számára?
- Mi a jobb stratégia: réteg-pasztorációra alapozni, vagy valahogy széles réteget, teljes családokat megszólítani?

A fejlesztő beszélgető kör háromnegyed éven keresztül beszélt ezekről a kérdésekről, és a teljesség igénye nélkül a következő lehetséges válaszokat találta.

Valóban szükség lenne egy olyan programsorozatra, amely:

- széles korosztályt szólít meg,
- mélyen hívőknek és érdeklődőknek is érdekes lehet,
- jól érezhetik magukat az emberek, tehát amely kötetlen is, de értékeket is hordoz, amely a testhez, szellemhez és lélekhez is szól,
- közösségépítő, azaz ismerkedési, kapcsolatépítési lehetőség is jellemzi,

Aztán gondolkodtunk azon, hogy vajon az egyházközségünkben melyik az a terület, amelyet elsősorban fejleszteni kellene, mi az, ami jelenleg a leginkább fáj. Azt találtuk, hogy az ifjúsággal való foglalkozás lenne a legsürgetőbb. De a gyerekekkel, serdülőkkel, fiatalokkal nem lehet a szülők nélkül. Ezért mi nem a réteg-pasztorációt, hanem a teljes embert, a környezetével együtt szeretnénk megszólítani.

Így alakult ki egy kép arról, hogy milyen programsorozat lenne a felvázolt céloknak a legmegfelelőbb.

- Az eleje és a vége legyen teljesen kötetlen, kínálgatással, megszólítással, beszélgetésekkel, több házigazdával.
- Legyen előadás vagy kerekasztal beszélgetés, amivel a tudásunk gazdagodhat.
- Legyen minél többször kiscsoportos beszélgetés is, ahol az elhangzott gondolatokat tovább szöhetjük, és megismerhetjük egymás véleményét. Ennek az is a jelentősége, hogy minél több embert bevonjunk és tevékenyvé tegyünk a program alatt. Mindenki kérdezhessen, és véleményt mondhasson!
- A meghívásokkal elsősorban a helyi, Nagytétnyi lakosokat szólítsuk meg. Ehhez minden lehetséges személyes és szórólapos, plakátos, helyi médiás lehetőséget vessünk be.
- Azért, hogy a fiatalok is megtalálják benne a helyüket, őket érdeklő témákat is vegyünk elő, illetve például legyen külön kiscsoportjuk a beszélgetések alatt.

Amikor kialakultak a fenti irányelvek, felkértünk embereket, hogy legyenek az ezt megvalósító programsorozat szervezői. Ez azért is fontos, mert ha hosszabb távon akarjuk ezt fenntartani, akkor ezt csak egy jól működő csoport tudja végrehajtani. A szervező csoport megszervezi az előadókat, a helyszíneket, minden alkalomra a témához kapcsolódó igazítva kialakítja a napirendet, megszervezi a meghívásokat, a megszólításokat, házigazdái az alkalomnak, és az egyes alkalmak után kiértékelnek, és ezzel folyamatosan próbálják a programsorozat minőségét növelni, egyre inkább a kitűzött célok felé tologatni.

Botos Ferenc: A KATEDRÁLIS

gyémánthasító fényözön
hátrál és tűnik a sötét
lélegzik, táncol, lüktet a fény
istenpor száguld szertesztét
a Lélek lebeg a vizek felett
reccsen a téridő, szétragyog
valami gubancos szorításban
feszülnek ki a csillagok

VÁRANDÓS MADONNA

/japán tanka/

szálló pillangó
régmúlt idők illata
Áldott Madonna
tört falak közt állongó
kormos kövön tündöklő

/ a Hárs hegy alatti egykori Budaszentlőrinc
pálos emlékhely romjainál/

Ki is alakult ez a szervező csapat, és reméljük, hogy sokáig el tudják látni feladatukat, hiszen ezek a célok nagyon lassan valósulnak csak meg. Gondoljunk arra, hogy például legalább 80 éve tart a hittanosok számának a csökkenése. Én nagyon elégedett lennék, ha 80 év múlva újra annyi hittanosunk lenne, mint amennyi 80 éve volt. Ehhez a folyamathoz kívánunk magunknak sok sikert!

Szeibert András

„Ha nincs remény a jövőben, nincs munka a jelenben.”

Keresztút járás Budafokon

A katolikus egyház szeptember 14-én emlékezik Krisztus keresztjének megtalálására, melyet a Szent Kereszt felmagasztalása néven ünnepel.

Espereskerületünkben a keresztút járás hagyománnyá vált a megboldogult Hollai Antal atyának köszönhetően, mivel ezt ő indította el még a városmisszió évében.

A Péter-Pál kápolna előtt nagyjából ötven, talán hatvan hívő gyülekezett. A lélekharang elnémulása után kezdődött el a keresztút járás. Ennek vezetését ezúttal a mi plébániánk vállalta el Lajos atya vezetésével. A tétényi hívek ismét szép számmal képviseltették magukat. Az elmélkedést a Központi Szeminárium kispapjai írták közösen, egész pontosan tízen. Talán a II. állomás szövegéből érdemes kiemelni néhány sort elmélkedésre:

„Értünk vette vállára a keresztjét. A mi megváltásunkért. Ehhez azonban vállára kellett vennie a Neki szánt

keresztet. El kellett fogadnia azt a keresztet. Én vajon elfogadom üdvösségem érdekében a nekem felkínált keresztet? Kész vagyok akár áldozatokat is hozni egy magasabb cél érdekében? Tudok határozottan dönteni Krisztus keresztje mellett?

Jézus keresztútja tükröződik a mi szenvedésünkben. Keresztút járás során elcsöndesedünk, próbáljuk meg kizárni a lelkünkben a külső és a belső zajt, ugyanakkor lelkileg életre kelünk. Krisztus szenvedése, halála a feltámadásba torkollik, melyről tanúságot tudunk tenni a világban.

Keresztúti elmélkedéseket mi is bátran írhatunk, akár közösen a családdal a keresztút járás ugyanígy végezhető akár egyénileg vagy csoportosan, böjti időszakban vagy azon kívül is, ennek gyakorlása Jézus Krisztus által lelkünk javára válik.

Király

„Halld meg a teremtés hangját”

Ferenc pápa üzenete a teremtett világ védelmének szentelt hónap alkalmából (részlet)

Amikor megtanuljuk meghallani a teremtés hangját, egyfajta disszonanciát veszünk észre benne. Egyfelől édes ének, amely szeretett Teremtőnket dicséri, másfelől keserű kiáltás, panasz a rossz emberi bánásmód ellen.

A teremtés édes éneke arra hív, hogy gyakoroljuk az „ökológiai lelkeséget” (*Laudato si'* enciklika, 216), amely odafigyel a természetben Isten jelenlétére. Meghívás ez arra, hogy lelkeségünket arra a „szeretettel tudatra alapozzuk, hogy nem a többi teremtménytől elkülönítve létezzünk, hanem gyönyörű egyetemes közösséget alkotunk a világ többi élőlényével” (*Uo.* 220). Ez a felismerés különösen Krisztus tanítványai számára erősíti meg annak tudatát, hogy „minden általa lett, és nélküle semmi sem lett, ami lett” (*Jn* 1,3). A teremtett világ védelmének szentelt idő során imádkozzunk a teremtés nagy katedrálisában, élvezve az Istent dicsőítő számtalan teremtmény „csodálatos kozmikus kórusát”. [2] Csatlakozzunk Assisi Szent Ferenc énekéhez: „Áldott légy, Uram, és minden alkotásod” (vö. *Naphimnusz*). Énekeljünk együtt a zsoltárossal: „Minden élő dicsérje az Urat!” (*Zsolt* 150,6)

Sajnos ezt az édes dalt keserves sírás kíséri. Vagy még inkább: keserves kiáltások kórusa. Elsősorban a Nővér, a földanya az, aki felkiált. Fogyasztói túlkapásainknak kiszolgáltatva nyög és könnyörog, hogy hagyjuk abba a visszaéléseket, és ne pusztítsuk őt tovább. És kiáltoznak a különböző teremtmények. Kiszolgáltatva a „zsarnoki antropocentrizmusnak” (*Laudato si'*, 68) – amely szöges ellentétben áll azzal, hogy Krisztus a teremtés középpontja – számtalan faj hal ki és szűnik meg örökre Istent dicsőíteni. De a közöttünk legszegényebbek, ők is felkiáltanak. Az éghajlati válságnak kitett szegények szenvednek leginkább az egyre intenzívebbé és gyakoribbá váló aszályok, áradások, hurrikánok és hőhullámok hatásaitól. Emellett őslakos testvéreink is kiáltanak. A kizsákmányoló gazdasági érdekek miatt minden oldalról támadják és pusztítják ősi területeiket, és kiáltásuk „az égig hatol” (*Querida Amazonia k. szinódus utáni apostoli buzdítás*, 9). Végül pedig gyermekeink is hozzánk kiáltanak. A rövidlátó önzés által

I. Dimitriosz konstantinápolyi ökumenikus pátriárka nyilvánította először szeptember 1-jét teremtésvédelmi imanappá az ortodoxok számára 1989-ben. Az ortodox egyházakban szeptember elseje az egyházi év kezdete, és ekkor hagyományosan megemlékeznek a világ teremtéséről.

Az Egyházak Világtanácsa ehhez csatlakozva hosszabb időszakot szentelt a teremtés témájának, kiterjesztve a szeptember 1-jétől október 4-ig tartó több mint egy hónapra. A keresztények az egész világon örömmel befogadták éves naptárukba ezt az időszakot; a katolikus egyházban Ferenc pápa tette hivatalossá 2015-ben, és ebben az évben adta ki *LAUDATO SI'* kezdetű enciklikáját, melynek fontos üzenete a ránk bízott világ védelme.

A teremtett világnak szentelt ökumenikus időszak zárónapja október 4-e, Assisi Szent Ferenc ünnepe.

veszélyeknek kitett fiatalok félelemmel fordulnak felénk, felnőttek felé, kérve, hogy tegyünk meg mindent, amit csak tudunk, hogy megakadályozzuk vagy legalábbis korlátozzuk bolygónk ökoszisztémáinak összeomlását.

E keserű kiáltások hallatán bűnbánatot kell tartanunk, és változtatnunk kell életmódunkon és káros rendszereinken.

Az evangéliumi felhívás – „Tartsatok bűnbánatot, mert közel van a mennyek országa!” (Mt 3,2) –, amely megújult kapcsolatra hív Istennel, megváltoztatja a kapcsolatunkat a többi emberrel és a teremtéssel is. Közös otthonunk pusztulása ugyanolyan figyelmet érdemel, mint más globális kihívások, például a súlyos egészségügyi válságok és a háborús konfliktusok. „Annak a hivatásnak a megélése, hogy védelmezői legyünk Isten művének, lényegi része az erényes életnek, nem valami szabadon választható feladat s nem is a keresztyén tapasztalat másodlagos szempontja” (*Laudato si'*, 217).

Hívó emberként még inkább kötelességünknek érezzük, hogy erre a megtérést sürgető felhívásra a hétköznapi életvitelünkkel válaszoljunk.

Mindennek háttérében az ember és a környezet közötti szövetségnek kell állnia, amely számunkra, hívők számára „Isten teremtő szeretetének tükré – az Istené, akitől jövünk és aki felé úton vagyunk”. [3]

...
Emlékezve Szent Pál felhívására – örülünk együtt azokkal, akik örülnek, és sírjunk együtt a sírókkal (vö. Róm 12,15),

sírjunk együtt a teremtés keserves sírásával, halljuk meg és válaszoljunk tettekkel, hogy mi és a jövő nemzedékek is együtt örvendezhessünk a teremtés étellel és reménnyel teli örömeivel.

Ferenc

Laudato si' – Isten üzenete a teremtett világról

Azt mondják, nem mi hagyjuk utódainkra a világot, hanem ők adták kölcsön nekünk. Ha valaki kibérel egy nyaralót egy időre, magától értetődik, hogy már előre le kell tenni egy nagyobb összeget kaucióként: ha valami kárt okozunk a házban, akkor a javítást ebből fedezik. Vajon a következő generációk miből fogják kijavítani, amit mi elrontunk?

Isten kezdetben az emberre bízta a világot, hogy vegye birtokba, művelje és vigyázzon rá gondos gazdaként. Talán azt gondoljuk, hogy kicsik vagyunk ahhoz, hogy hatással legyünk a környezetünkre, de sok kicsi sokra megy. Gondolkodj globálisan, cselekedj lokálisan! Amit megtehetünk, tegyük meg! Egy apró példa: ha papír kéztörölt használunk kézmosás után, akkor nem mindegy, hogy mennyivel tudjuk szárazra törölni a kezünket. Ha tizenkétszer lerázzuk a vizet a kezünkről, akkor egy papírlap elég ehhez. Ha ezt felszorozzuk egymillió kéztörölt emberrel, akkor máris látható a különbség: nem hárommillió papír, hanem csak a harmada fogy, egy apró figyelmességnek köszönhetően.

Tudatosan, szeretettel, felelősségérzettel éljük életünket, hogy a következő generációk is élvezhessék Isten gyönyörű világát!

Fábry Kornél

KRÓNKA

Ápr. 28-30. Ferenc pápa apostoli látogatása Budapesten

Máj. 14. Elsőáldozás

Máj. 20. Élő Rózsafüzér zarándoklat

Jún. 28 - Júl.2. NEKTÁR – egyházközségünk tábora

Aug. 14-18. Napközis tábor

Szept. 13. Kat+ Est

NAPTÁR

Okt. 7-8

Nov. 8.

Nov. 18.

Dec. 3.

Kirándulás Debrecenbe

Kat+ Est

Évfordulósok ünneplése

Advent 1. vasárnapja

A Hírlevelet kiadja: a nagytétényi római katolikus egyházközség.

Alapította: Verőcei Gábor plébános és Szeibert András, **Felelős kiadó:** Szőke Lajos plébános

Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kémi óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Radeczky Zsuzsa (főszerkesztő) (1225. Budapest, Március 15. u. 12.

Tel: (30) 620-5519

radeczky.zsuzsa@yahoo.de

Németh András (tördelő-szerkesztő) (2440. Százhalombatta, Strand utca 44.

Tel: (20) 915-5280)

annus.nemeth@gmail.com

A plébánia levelesszekrényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2 oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 30 Ft. A költségek fedezésére adományokat elfogadunk.